

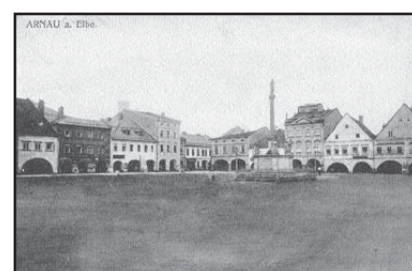

PORCIUNKULOVÉ OBŘÍ REVIE

Města Hostinného

4. - 5. srpna l.p. 2007

O slavné pouti Porciunkuli

Pout' Porciunkule je nerozlučně spjata se životem svatého Františka z Assisi, který slavil svůj svátek vždy 4. října. Roku 1210 František založil řeholi o 23 kapitolách, kde hlavním článkem byla naprostá chudoba. Pro svoje kladné charakterové vlastnosti se stal oblíbeným člověkem a stále získával další bratry. Ti si zpočátku říkali „menší bratři“ a až teprve později se nazývali františkáni. Když se jejich bratrstvo rozrostlo a poustevna na Rivotortu přestávala stačit, podařilo se Františkovi pro svůj řád získat malý zanedbaný kostelík Panny Marie s anděly a sousední dům. Přijal tento dar a kostelík společnými silami s bratry nově opravili. Kostelík dostal název Porciunkule. Tento název postupem času zlidověl jako Porcinkule. Slovo Porciunkule představuje nejmenší částku, to základní, co františkánům stačilo k jejich existenci. Toto místo se postupem času stalo mateřským klášteřem františkánů. Posvěcení se konalo 2. srpna 1223. Událost se stala slavnou a ve všech místech, kde měli františkáni kostel, se v ten den konala pout', při které bylo možno získávat plnomocné odpustky. Svatý František z Assisi zemřel v roce 1226. V Hostinném se první pout' konala ihned po dostavění kláštera v roce 1684.

T.A.

Porciunkulová

Jaro, léto, podzim, zima,
v létě horko, v zimě mráz,
a když rok se s rokem sejde,
Porcinkule je tu zas.

Porcinkule – nastal nám čas
hodin velmi blažených,
atrakcí zde bude hojnost,
píva, vuřtů pečených ...!

Každý z nás si věru lehce
s důchodem svým poradí,
že nám prasknou peněženky –
to přece vůbec nevadí.

Tak mi dovol, Porcinkule,
ať Tě pěkně uvítám,
vždyť jsme všichni Hostiňáci
a Ty přece patříš k nám.

R.T..

Na Porciunkuli se střílelo z kanonu zvaného Čurabina

Jak slavili Porcinkuli staří Hostiňáci

Každoročně bez ohledu na to, zdali se jednalo o den všední nebo sváteční, se 1. a 2. srpna v Hostinném slavila pouť zvaná Porciunkule. Byla to církevní slavnost spojená s pobytem řádu františkánů v našem městě. V tyto dny přicházelo do města značné množství lidí ze širokého okolí, aby mohli získat plnomocné odpustky, podílet se na bujarém veselí a provést výhodné nákupy.

A opět česká Porciunkule
v roce 1946

Vlastní slavnost byla zahájena vždy 1. srpna o půl druhé odpoledne vyzváněním zvonů v klášterním kostele, což bylo pro trhovce znamením pro zahájení prodeje nejrozličnějšího zboží. V samotném klášterním kostele bylo přítomno velké množství kněží, kteří poutníkům umožňovali vyzpovídat se ze svých hříchů. 2. srpna dopoledne se pak v kostele konalo několik mší menších a jedna velká - hlavní. U obou vchodů do kostela bylo vidět mnoho mrzáků a žebráků, kteří bývali obdarováni návštěvníky almužnou.

Do města v tyto dny přicházeli lidé ze širokého a vzdáleného okolí. Nápadné byly zejména ženy z Broumova ve svých bohatě zdobených krojích. Všechny hostince ve městě byly zcela obsazeny, a tak se nezřídka stávalo, že kramáři přespávali na podloubí. Většina hostinských rodin měla v tyto dny hosty a nocležníky. Stovky lidí přijížděly drahou, povozy, na kolech, pěšky a později i autobusy. Železniční spoje z Trutnova a Kunčic byly v tyto dny posíleny a pokladny bývaly otevřeny nepřetržitě.

V roce 1825 se stalo, že právě o Porciunkuli vypukl ve městě požár obecního špitálu. Nastala veliká panika a ve zmatku shořelo několik domů. Od této doby bylo nařízeno, že u radniční věže musela být po dobu konání Porciunkule v pohotovosti hasičská stříkačka a hasiči museli držet služby.

Boudy na náměstí a v přilehlých ulicích se stavěly již několik dní předem. Předem přijížděly i kolotoče, houpačky, střelnice, zvěřince a jiné pouťové atrakce. Ve dnech konání Porciunkule se obraz města zcela změnil. Boudy trhovců začínaly již od přejezdu přes železniční dráhu u továrny na zpracování papíru firmy Miška (dnešní přední germanka). Čím blíže k mostu u kláštera, tím stánků a prodejních bud přibývalo. Proti soše svatého Jana Nepomuckého se nacházely haldy okurek a téměř každý návštěvník si nějaké koupil. Vedle kláštera byly prodávány svaté obrázky, křížky, modlitbičky a jiné církevní předměty. Při ústí ulice k chudobinci (dnešní B. Němcové) bylo možno vidět a slyšet jarmareční zpěváky před roztaženým plátnem s obrázky z děje písně. Většinou se jednalo o tzv. mord – písně, jejichž texty bylo možno zakoupit za jeden krejcar. V blízkosti stávalo loutkové divadlo pro potěšení nejen malých, ale i starších.

Za mostem u kláštera se již každý jen stěží prodíral davem lidí mezi stánky, aby se dostal na náměstí. Po obou stranách ulice stáli kramáři se svým zbožím. Místo u bývalého okres-

Smutná Porciunkule na sklonku války - 1944

Trhovci na náměstí o Porciunkuli roku 1925

ního soudu bylo většinou obsazeno prodejci textilií ze Dvora Králové nad Labem. Na náměstí pak již byla bouda na boudě. Prodejci čile obchodovali i na podloubí. Ke koupi bylo snad vše, na co si člověk vzpomněl: šaty, klobouky, obuv, porcelán, sklo, fajfky, zboží ze dřeva, nádobí, uzenářské výrobky, ryby, koláče, turecký med, lomnické suchary, miletínské modlitbičky, perník, marcipán, limonády a především pak pivo. U Mydlářské fortny na podloubí se prodával čerstvý okurkový salát. Talíř salátu s chlebem za pět krejcarů. Na prostranství před děkanským kostelem vyložili své zboží novopačtí a jaroměřští ševci. Pár holinek bylo možno koupit za pět zlatých. Přes ulici naproti se prodával porcelán. Před gymnáziem bylo možno zhlédnout nepřeberné množství výrobků novoborských a kamenicko-šenovských sklářů a porcelánového zboží. U teh-

dejší Turnhalle (dnešní sokolovna) měly svá stanoviště kolotoče, střelnice a houpáčky. Živo zde bylo nejen přes den, ale především dlouho do noci. Ve večerních hodinách byly všechny hospody a lokály přeplněny, a kde býval kulečník, koulelo se o značné částky. Obávanými kuželkáři bývali zejména šluknovští hoši. A tak se stalo, že ne jeden kramář hned večer prohrál všechno, co přes den utržil. Tančilo se zejména U Černého koně (dnešní Národní dům) a v Turnhalle.

Za starého Rakouska tak bývala Porciunkule skutečnou lidovou slavností. Rádi však na svoji Porciunkuli vzpomínají i ti staří Hostiňáci, kteří ji jako děti zažili za první republiky. Byla to přece pouť známá široko daleko stejně tak jako naši hostinští obři na radnici.

T.A.

Obr řezník

Balada o obrech

*Stojí obři na radnici,
už je tomu pár set let,
co očima kamennýma
hledí na náš svět.*

*Za ta léta, co tam stojí,
viděli ti braši
léta dobrá, pak zas horší
i ty, co v nich straší.*

*Viděli, co kdy se stalo
a co bylo vloni,
kdopak ví, co v hlavách
jejich kamenných se honí...*

*Viděli, jak město naše
odívá se v lesk,
a taky, jak tohle město
stíhá zkáza, blesk.*

*A bylo těch událostí
konec konců dost,
přicházel k nám člověk milý
i nezvaný host.*

*Tak mýjely generace,
v nich čas plynul v dále,
však v Hostinném na radnici
vždy dva obři stáli.*

*A budou stát na radnici
ještě další století,
znovu dobré i zlé časy
kol jejich hlav proletí.*

*Co může občan Hostinného
svému městu přát,
by bylo vidět na radnici
obry pořád stát.*

R.T.

Obr pekař

Proměny hostinské sokolovny

Velkou otázkou posledních let v Hostinném bylo rozhodnutí, jak dál se starou sokolovnou v parku. Po změnách v roce 1989 bylo třeba nejprve vyjasnit majetkové vztahy. A tak nastal dlouholetý soudní spor mezi žalobcem Českou obcí sokolskou se sídlem v Praze a Tatranem Hostinné. Spor nakonec dopadl ve prospěch Tatranu. Ale co dál? Tatran Hostinné neměl dostatek finančních prostředků na opravy a následnou údržbu. I nadšení sportovců ze soudního vítězství a nabytého majetku se rychle rozplynulo. Proto bylo rozhodnuto odkoupit budovu sokolovny do majetku města za 2.586.820,- Kč a zodpovědnost za další osud objektu tak přenést na zastupitele města. Po dlouhém zvažování zda tělocvičnu opravit a ponechat v původní velikosti, či přistavět nové křídlo, nebo objekt

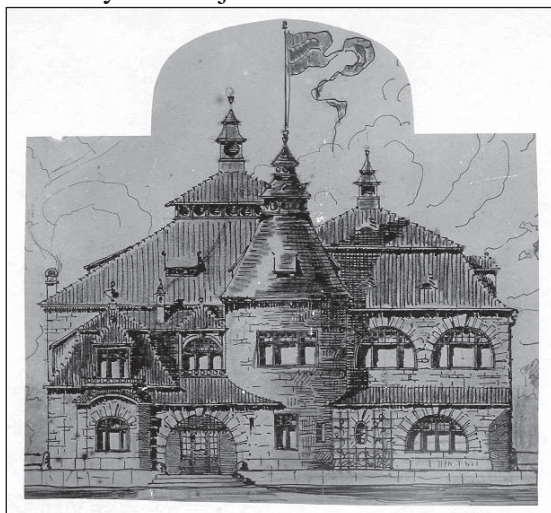

Vzácný snímek z jara roku 1900. Výstavba tělocvičny je v plném proudu

konat. Problémem však bylo „kde“. V Hostinném se v té době nenacházela žádná větší prostora nebo sál, aby splňovaly představy a požadavky vedoucích spolků. A to i přesto, že v našem městě bylo třiatdvacet pohostinských zařízení. Jejich lokály a salonky však byly pro spolkovou činnost malé.

S myšlenkou na výstavbu většího sálu přišli představitelé zdejšího Německého lidového tělovýchovného spolku. Jejich cílem bylo získat nejen prostor pro spolkovou činnost všech spolků v Hostinném, ale především prostor pro cvičení. Představitelé tělovýchovného spolku v čele s jeho zakladatelem a předsedou Wilhelmem Bieblem začali jednat se starostou města. Tehdejší starosta Heinrich Schwarz návrh přijal a rada města představy jednatelů spolku ještě rozšířila o zřízení jakéhosi sportovně-kulturního domu. V řeči dnešní doby bychom mohli říci zřízení víceúčelové haly. Psal se rok 1898.

V následujícím roce 1899 bylo vypsáno a zveřejněno výběrové řízení na dodávku návrhu a plánů objektu Městské tělocvičny v Hostinném. Výběrové řízení bylo zveřejněno v trutnovském deníku a následně pak ještě v libereckých novinách. Rovněž byla zveřejněna i výše odměny pro tři nejúspěšnější návrhy: 1. cena – 200 rakouských korun, 2. cena – 150 rakouských korun a 3. cena – 100 rakouských korun. Předložené návrhy posuzovala stavební komise, jejímž jednatelem byl Gustav Richter. Podmínkou ze strany objednatele bylo, že stavební plány budovy musí obsahovat: tělocvičný sál, spolkovou místnost, služební byt, kuchyň, malou světnici, šatnu pro cvičence a slavnostní hosty, záchod s pisoárem, klosetem a předsíní, oddělený záchod pro ženy, umývárnu pro cvičence, jeviště a vedlejší prostory a malý sklep. Při stavbě tělocvičny měl být brán zvláštní zřetel na dostatečnou výšku sálu a vyhovující větrání. Rozměry pro tělocvik měly být nejméně 20 x 17 metrů včetně postranní galerie. Spolková místnost měla mít prostor

Návrh plánu na výstavbu tělocvičny z roku 1899

pro pohodlné sezení nejméně 70 – 80 osob. Důležitým hlediskem pro výběr vítěze byla i víceúčelovost haly.

Stavební komise dlouho zvažovala všechny předložené návrhy, jejich klady a zápory. Konečným vítězem soutěže na zhotovení plánů se stal architekt Max Schimatschek z Vídně.

Základní kámen k zahájení výstavby tělocvičny byl položen dne 20. května 1899. Tohoto krásného, slunného dne byli na okraji městského parku přítomni všichni významní představitelé města, zástupci spolků, čestní hosté a stovky občanů města. Mezi hosty nejčestnější patřil říšský rada a poslanec zemského parlamentu ve Vídni za pohraniční oblasti Trutnovska, Hostinska, Vrchlabska, Broumovska, Lanškrounska a Kralicka pan Karl Hermann Wolf, který osobně poklepal na základní kámen. Stavební prostor, který byl pro výstavbu k dispozici, se skládal z

úplně zbourat a postavit znovu bylo nakonec v souvislosti se získáním státní dotace v konečné výši 8.800.000,- Kč na její přístavbu rozhodnuto nejprve přistavět novou část za 22.000.000,- Kč, poté odstranit starou budovu za 2.000.000,- Kč a na jejím místě vystavět nové, moderní sportoviště.

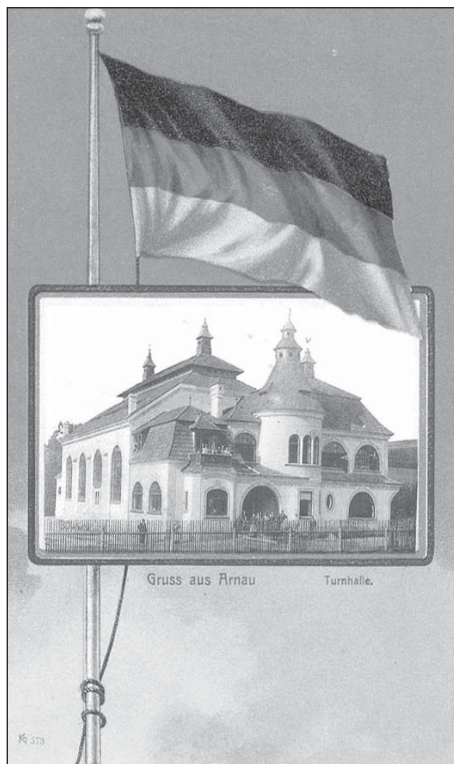
A nyní trochu povídání o tom, co se v Hostinném dělo, když se městská tělocvična začala v roce 1899 rodit.

V druhé polovině 19. století existovalo v Hostinném více jak dvacet nejrůznějších spolků a sdružení. Cílem každého spolku bezesporu bylo scházet se, spolčovat se, besedovat a společně něco vytvářet či

Wilhelm Biebel, zakladatel Německého tělovýchovného spolku v Hostinném a iniciátor výstavby městské tělocvičny

*Pamětní pohlednice vydaná k otevření
městské tělocvičny v r. 1900*

lomovým kamenem. Střecha měla dvojité krytí keramickými taškami. Průčelí budovy bylo doplněno ozdobnou kulatou věží a střechy věžičkami s korouhvemi. Byla to zcela mimořádná stavba provedená v secesním stavebním stylu.

Pro veřejnost byla městská tělocvična poprvé otevřena 17. října 1900. Vše se událo za veliké a pro město Hostinné nevídané slávy. Vyhrávaly kapely, vlajky se třepetaly na stožárech a jedna slavnostní řeč stíhala druhu. Vpravo vedle hlavního vchodu byla umístěna pamětní mosazná deska s nápisem: „Vystavěno podle plánů architekta Maxe Schimatschka z Vídně inženýrem Otto Fiedlerem a tesařem Josefem Umlaufem z Hostinného v roce 1900 po Kristu. S úctou budiž také vzpomínáno těch, kteří kamenem, byť i malým, na tuto stavbu přispěli.“

Pohled na tělocvičnu z parku v roce 1920

Byly tu sehrány desítky, ba stovky divadelních představení, pořádány koncerty, plesy, spolkové bály, konference, shromáždění, schůze a mnoho dalších společenských akcí. Při divadelních představeních bylo v tělocvičně k dispozici 400 míst k sezení a 500 k stání. Taneční plocha v hlavním sále měřila podle údajů posledního německého správce budovy pana Munsera 203,5 metrů čtverečních. Výměra celého sálu včetně ochozů byla 22,5 x 17 metrů. Při tanečních zábavách byla věnována zvláštní pozornost parketu, aby byl hladký a čistý, což tančící, mezi kterými bylo i mnoho návštěvníků z okolí, obzvláště oceňovali. Tělocvična vlastnila koncesi na výčep piva a lihovin a na stravování.

V roce 1912 bylo do sálu nainstalováno městské obří kino na promítání němých filmů. Náklad na pořízení kina

několika různých parcel o celkové výměře 2.625,80 metrů čtverečních. Část z toho bylo pole, louky a drobné stavební parcely.

Původní rozpočet výstavby celého objektu dosáhl částky ve výši 40.000,- rakouských korun. V průběhu stavby se však zjistilo, že došlo ke zvětšení půdorysu haly a bylo nutno rozpočet znovu přepočítat. Druhý architektem Maxem Schimatschkem předložený rozpočet datovaný 5. dubna 1900 a do Hostinného zaslaný ze St. Gallen ve Švýcarsku již činil 45.666,- rakouských korun. S tímto navýšením se již nepočítalo a, jak se později ukázalo, tato částka nebyla ještě zdaleka konečná. A tak nastaly problémy s financováním. Bylo proto rozhodnuto o vydání tzv. podílových listin v hodnotě 5, 10 a 20 korun, které se později zase vykupovaly zpět. Dále byly vydány úročené dlužní úpisy se lhůtou 10 let v hodnotě 100 a 200 rakouských korun. Tyto úpisy byly úročeny částkou 4 %. Tímto způsobem se pak podařilo zajistit veškeré náklady spojené s výstavbou budovy tělocvičny, jejíž konečná cena dosáhla výše 60.534,91 rakouských korun. Na veškeré finanční operace dohlížel řádně zvolený finanční výbor ve složení: Jakub Morschner – předseda, Wilhelm Biebel – tajemník, Gustav Richter – jednatel, Heinrich Schwarz – starosta města, Albert von Hirling, Leopold Maiwald, Benno Kirchbauer a Josef Richter.

Stavba byla postavena z ostře pálených a mimořádně tvrdých cihel, které byly ještě obloženy

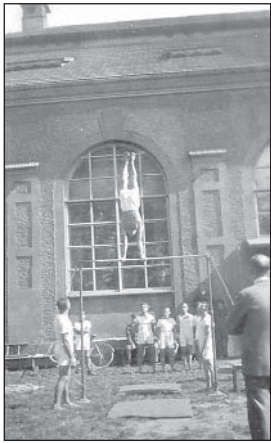
Městská tělocvična v roce 1915

Nová městská tělocvična byla využívána v první řadě pro tělocvik, a to nejen pro členy a příznivce Německého lidového tělocvičného spolku, který se o její výstavbu nejvíce zasloužil, ale i pro žáky nedaleko se nacházející chlapecké a dívčí obecné školy a gymnázia. Za využívání tělocvičny pro cvičení se hned od počátku muselo platit. Bylo přece třeba vykupovat podílové listiny a hradit úroky za dlužní úpisy.

Nová městská tělocvična byla využívána v první řadě pro tělocvik, a to nejen pro členy a příznivce Německého lidového tělocvičného spolku, který se o její výstavbu nejvíce zasloužil, ale i pro žáky nedaleko se nacházející chlapecké a dívčí obecné školy a gymnázia. Za využívání tělocvičny pro cvičení se hned od počátku muselo platit. Bylo přece třeba vykupovat podílové listiny a hradit úroky za dlužní úpisy.

*Zimní radovánky před tělocvičnou
v roce 1932*

*Veřejná cvičení v
létě roku 1935*

dosáhl výše 7.000,- rakouských korun. A to byla ta pravá „show“. Každý přece musel na bílém plátně vidět pohybuující se lidi, auta a nejrůznější stroje. Zájem a návštěvnost předčily všechna očekávání. Při promítání se do sálu vtěsnilo až neuvěřitelných 1.000 diváků. Tehdy snad nebylo v Hostinné a širokém okolí nikoho, kdo by do biografu nepřišel. Z čistého výnosu tohoto městského zařízení byla v roce 1913 postavena velká část městského chudobince a sirotčince. V tělocvičně se promítalo až do roku 1929, kdy bylo na místě starých roubených hrnčířských domků v Horské ulici postaveno nové, moderní kino.

Velké prostranství naproti tělocvičně bylo získáno koupí až v roce 1921 od pana továrníka Oesterreichera. Ačkoliv byla vedena častá jednání, nebyl majitel po mnoho let ochoten pozemek tělovýchovnému spolku prodat. Důvodem byly urážky některých

členů spolku na adresu továrníka, který byl židovského vyznání. Později však ustoupil a pozemek prodal. Na nově získaném pozemku vzniklo letní cvičiště a v zimě se zde bruslilo.

V průběhu druhé světové války pomalu ztrácela tělocvična svůj význam. V roce 1938 zde při jedné ze svých tří

*Stavební úpravy, které znamenaly
konec staré krásy budovy*

návštěv Hostinného za velké účasti místních Němců řečnil i sudetoněmecký vůdce Konrád Henlein z Liberce. Jeho místním příznivcům však brzy vychladly hlavy, když byli většinou povoláni do Wehrmachtu a své rodné město už nikdy nespátli. Tělocvična pak osiřela a později byla zabrána jako ubytovna pro francouzské, anglické a belgické zajatce. Na jaře roku 1945 zde byli ubytováni i uprchlíci z východu. Sklep pod tělocvičnou byl přestavěn na protiletický kryt. Jako poslední zde byli ubytováni příslušníci polské Národní gardy, po jejichž odchodu tělocvična připomínala více stáj než sportoviště.

Po válce městskou tělocvičnu získali místní sokolové, kteří ji opravili a znovu využívali. Mnozí ze starších spoluobčanů ještě vzpomenu na

sokolské nástupy a cvičení před sokolovnou a na bály a veselé reje uvnitř. Tomuto šťastnému poválečnému sokolskému životu však brzy učinil konec vítězný únor 1948. Sokolové museli tělocvičnu opustit a jejich organizace byla zrušena. Pak následovalo několik nešetřených oprav a přestaveb, až krásná a bohatě zdobená secesní budova sokolovny navždy ztratila svou tvář. Ta byla vyměněna za nevkusný a šedavý kvádr reálného socialismu.

Městská tělocvična patřila mezi nejkrásnější a největší budovy ve městě, na kterou mohli být místní občané právem hrdi. Její slávu a krásu dnes připomínají již jen staré zápisy v kronikách a dobové fotografie a pohlednice.

T.A.

O Porciunkuli navštivte Muzeum s historickou expozicí

Tak jako každoročně i o letošní Porciunkuli otevře své brány pro občany a návštěvníky našeho města Muzeum s historickou expozicí ve druhém patře radnice s možností prohlídky radniční věže a výstupu na její ochoz.

Návštěvníci si budou moci prohlédnout nové muzejní přírůstky a kolekci nově získaných mincí, grošových ražeb, z poloviny 15. století, jejíž zakoupení sponzorsky zajistila **firma MODEL Obaly a.s., zastoupená prokuristy Ing. Daliborem Hančem a Ing. Petrem Etrichem**. Jimi poskytnutý sponzorský dar ve výši 7.000,- Kč umožnil zakoupit ukázky originálů mincí nalezených v pokladu roku 1935 v Sejfské fortně.

Dosavadní přístup firmy MODEL Obaly a.s. a jejich představitelů je vzorovou ukázkou podpory nejen muzejní činnosti, ale i kulturního a sportovního dění ze strany podnikatelského subjektu ve městě Hostinné.

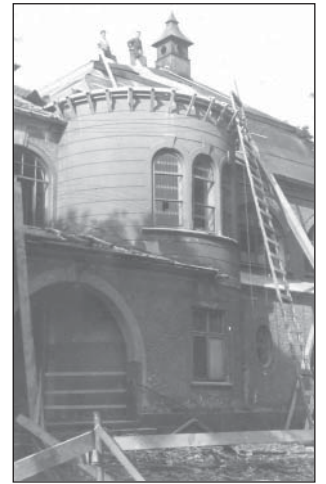
Muzeum s historickou expozicí bude otevřeno v sobotu 4. a v neděli 5. srpna 2007 vždy od 10.00 do 16.00 hodin.

Tomáš Anděl

Výstava obrazů

O Porciunkulových dnech 4. – 5. srpna 2007 se v prostorách nové sokolovny v Hostinném uskuteční výstava obrazů Mgr. Michala Víška. Výstava bude otevřena denně od 10.00 do 17.00 hodin.

Porciunkulové obří noviny pro občany a návštěvníky města společně připravili a hezké prožití porciunkulových dnů v Hostinném ze srdce přejí Tomáš Anděl, kronikář města, a Radvan Tůma.

*Oprava střechy
sokolovny v roce 1946*

PROGRAM PORCINKULY

4. 8. - 5. 8. 2007

NÁMĚSTÍ - nenechte si ujít

SOBOTA 4. 8. 2007

- 10.00 slavnostní zahájení starostou města Hostinného
10.15 SHIVERS - Jihočeši s keltskými, bretaňskými a irskými písněmi
11.30 LAS VEGAS ŠOU - humor, písničky, převleky, zábava
13.00 KUBEŠOVA VESELKA s Milanem Černoňouzem
14.30 NEZMAŘI - folková klasika
16.00 BÁRA ZEMANOVÁ - finalistka 3. řady Superstar

Moderuje Marek Malík z Rádia Černá Hora

- 20.30 MICHAL HRŮZA
22.00 SUPPORT LESBIENS - koncert sponzoruje firma MODEL Obaly a.s.
24.00 PŮLNOČNÍ ROZHOVOR OBRŮ, OHŇOSTROJ

NEDĚLE 5. 8. 2007

- 10.00 Kouzelnická šou PAVLA KOŽÍŠKA pro malé i velké diváky
11.00 BARBECQUE - mladá kapela z Hradce Králové
12.30 SEVEN - rock, pop, bigbeat
14.00 NEW RANGERS s Jiřím Weiserem
15.30 THE MOMENT - mladá kapela z Hostinného

Ostatní akce

Sobota 4. 8.

Porcinkulový fotbal:

- 15.00 staré gardy Hostinné - Rudník
17.00 muži Tatra Hostinné - FC AVON Rudník

Sokolovna:

Prodejní výstava obrazů Michala Víška

sobota, neděle 9.00 - 17.00, vstupné dobrovolné

Muzeum

Otevřeno

Sobota 10.00 - 16.00

Neděle 10.00 - 16.00

Muzeum s historickou expozicí

Za Muzejní spolek Hostinné srdečně zve Tomáš Anděl

Galerie antického umění

Otevřeno

Pátek: 09.00 - 17.00

Sobota: 09.00 - 17.00

Neděle: 09.00 - 17.00

Noční prohlídka:

sobota 21.00 – 22.00 s novým osvětlením

Výstava:

dětské práce s názvem V DIONÝSOVĚ CHRÁMU

Koncert: Sobota od 14.00

hraje Dechové kvinteto Františka M. Hilmar, Nová Paka
vstupné dobrovolné

Kostel Nejsvětější Trojice

Sobota: 18.00 - Mše svatá

Neděle: 09.00 - Slavnostní poutní mše svatá

Navštivte informační centrum

„Panství obrů“

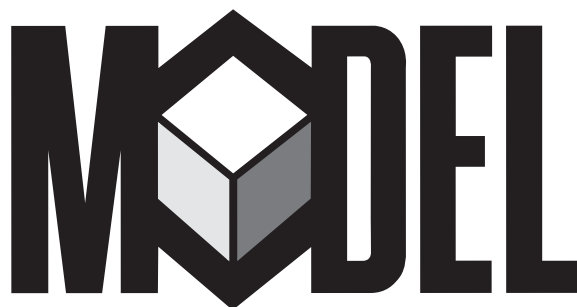
- prodej suvenýrů, turistických známek, pohledů, map a spousty dalšího... Otevřeno: Sobota: 10.00 - 16.00
Neděle: 10.00 - 14.00

Pouťové atrakce, trhy, občerstvení

GENERÁLNÍ SPONZOR: AUTODOPRAVA PETR NEDVÍDEK, SPOL S R. O., RUDNÍK

STAVEBNÍ
společnost
HOSTINNÉ

SPONZOŘI:

KRKONOŠSKÉ PAPÍRNY a.s.

KLÁŠTERSKÁ LHOTA č.p.1

PLYN • VODA • TOPENÍ

stavební a obchodní společnost

STAVEBNÍ FIRMA

DALŠÍ SPONZOŘI (PŘÍSPĚVEK PROTISLUŽBOU):

CENTRUM s.r.o.
REPRO s.r.o.

Váš partner pro ofsetový tisk

K. Čapka 868 Hostinné Tel.: 499 442 337

www.tiskarnavobornik.cz